

мечеве, голѣми щитове и дървени лѣкове съ стрѣлы, намазаны съ силнѣ отровѣ. Въ сраженіе Българе-ти невардили порядѣкъ, та затова сѣ избирали тѣсны и закрыты мѣста въ бой. Когато отхождали по области-ты на Византійскѣ-тѣ Имперіѣ, трѣгвали съ голѣмы низове (кervаны) и много-пѣти правили митиризы съ кола-та си, отдѣто ся бѣхтали. А когато рѣшавали да нападнѣтъ на непріятелі-ты си, поддигали ся отеднѣжъ и, съ голѣмъ крѣсѣкъ, спущали ся отгорѣ имъ като гладни лви. Българе-ти умѣали да употреблявать разны лукавщины и хитрости въ бой за измамваніе непріятелі-ты; ето що правили: едни ся скривали въ дълбоки мѣста, а друзи влизали въ голѣмы рѣкы съ по едиѣ пробитѣ трѣсть въ устѣ-тѣ си за въздышаніе и потаяли ся тамъ, додѣ дойдѣтъ непріятелі-ти, па щомъ приближавали тѣи до водѣ-тѣ, наши-ти наискачвали вси изеднѣшъ и нападали свирѣпо отгорѣ имъ, та ги испотрѣпвали.

Освѣнь странни-ти историци, що говорятъ за Българско-то юначество, мы можемъ най-добрѣ да ся увѣримъ отъ народны-ты ни пѣсни, кои-то описвать съ най-голѣмы чѣрты мѣжество-то не само на Българскы-ты мѣжне юнацы, нѣ и на жены, кои-то виждаме да ся отличявать съ юначество-то си было въ боеве, было въ другы юнашкы борбы.

IV.

Вѣроисповѣданіе на стары-ты Българе.

Старо-Българско-то вѣроисповѣданіе, което ся е прѣдало отъ Азіатскы-ты народы, а именно отъ